

mærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 3die Valgkreds (M. Hage) har vist en Iver og Udholdenhed for at faae Stamstutteriet nedlagt, som man næsten kunde sige var en bedre Sag værdig. Det forekommer mig, at, uagtet det ærede Medlem har kritiseret Stamstutteriet meget stærkt, har han dog ikke anført virkelige Beviser for, at det i sin nuværende Tilstand er i den Grad forkasteligt, som han vilde give det Udseende af. De allerfleste Bemærkninger, som han har fremsført imod Stamstutteriet, ramme jo væsentligst den tidligere Tilstand; thi det ærede Medlem kom jo tilsidst selv til at erkjende, at den Beretning om Stamstutteriet, som nu forelaa, var den behageligste af alle dem, han endnu har seet. Altsaa, selv det ærede Medlem, der maa ansees for den meest afgjorte Modstander her i Salen af Stamstutteriet, maa erkjende, at Stamstutteriet er i god Fremgang. Det forekommer mig ogsaa — og det troer jeg heller ikke, Noget har benægtet — at Stamstutteriet i de sidste Aar har gjort god Fremgang, og da der først nu efter mange Aars Forløb er Udsigt til, at der kan komme noget Godt ud af det, vilde det være en slet Deconomi, hvis man nu paa een Gang vilde gaae til at nedlægge det, netop i det Dieblif, da der viser sig Udsigt til, at vi dog kunne faae Noget ud af det. Jeg vil derfor bede de ærede Medlemmer, som ere afgjorte Modstandere af Stamstutteriet, — og af dem er der vistnok flere — om, at de dog ved denne Leilighed ville betænke sig paa at nægte Bevillingen til det. Det forekommer mig, at man dog idetmindste kunde lade Stamstutteriet leve indtil Aaret 1872; thi da skal der jo foregaae en Revision af Loven af 23de Januar 1862, og til den Tid maatte man jo kunne skjønne, om der kan komme Noget ud af Stamstutteriet eller ikke; men nu at nedlægge det, i det Dieblif, da man maa erkjende, at det er i en glædelig Fremgang, forekommer mig i høieste Grad uoconomisk, og jeg kan derfor ikke være med dertil, ligesom jeg ogsaa vil fraraade Andre at stemme imod Bevillingen dertil i det kommende Finantsaar. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Bønløffe: Jeg skal ikke følge mit ærede Medforslagsstillers Exempel og opregne Stutteriets gamle Synder; jeg troer, at, hvis man vilde gjøre dette, vilde man faae meget for Meget at gjøre med Ting, som det ikke er værd at røre ved; thi det er noksom erkjendt, at Stamstutteriet i alt Fald tidligere har været i en saa ussel Tilstand, at jeg ikke begriber, hvorledes Repræsentationen har villet give Penge dertil. Heller ikke skal jeg følge ham i at forlange, at der skulde præsteres en feilfri Hest paa Stutteriet; thi jeg anseer det for umuligt for Stutteriet som for Private at præstere en aldeles feilfri Hest, og endnu langt mindre skal jeg følge ham i at forlange, at denne feilfrie Hest, naar den virkelig præsteredes, skulde trækkes herop. Jeg skal derfor kun tale om Stutteriet for den Tids Bedkommende, hvori den nuværende høitærede Indenrigsminister har havt Overbestyrelsen deraf. Jeg maa da indrømme, at Ministeren har forstaaet at vælge blandt de bedre Dyr, der findes i Landet, til Indsætning paa Stutteriet; jeg maa indrømme, at, efter hvad jeg har seet paa Stutteriet for et Aar siden, da jeg sidste Gang var der, fik jeg det Indtryk, at den høitærede Minister forstaaer at kjende en Hest. Men naar jeg desuagtet vil være med til at nedlægge Stutteriet, saa er det, fordi jeg har en Følelse af denne Institutions fuldstændige Overflødighed. Jeg troer aldeles ikke, at der af Stutteriet vil fremgaae Noget, der er til Gavn for Hesteavlens her i Landet; jeg troer, at de Penge, vi udgive dertil, ere aldeles spildte. Interessen for Hesteavlens er nu voxet saa høit her i Landet, at Dydrætterne nok vilde vide selv at skaffe sig de bedre Dyr, og jeg troer ogsaa, at Evnen dertil er tilstede blandt Befolkningen. — Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet rigtig det af et Mindretal af Finantsudvalget under Nr. 8 stillede Vædringsforslag; men det forekommer mig, som om det gaaer ud paa at nægte Pengene til Stutteriet og dog beholde dette. Det seer for mig ud, som om det sagde: Lad Indenrigsministeren beholde Stutteriet, og vi ville dertil give ham Gaarden, Markerne, Hunsly til Hestene og en Stutmester; men er dette saa, maa jeg gjøre det ærede Mindretal op-